

[Automatisk tekstet av Autotekst med NB Whisper. Kan inneholde feil.]

[SPEAKER_00]

Du hører nå en podkast fra Universitetet i Stavanger.

[SPEAKER_04]

Hei og velkommen til Paragrafprat.

Dette er en podkast i regi av Universitetet i Stavanger.

Hvor vi diskuterer fag, karriere eller studieliv med både de som studerer og de som jobber med juss.

Mitt navn er Anne og jeg går sisteåret.

Og som en del av graden min, så var jeg i praksis i tingretten i forbindelse med internship-faget.

Det er et godt tips til de som er interessert i å vite mer om det å være dommer fullmektig eller dommer, eller generelt bare interessert i å se hvordan en rettssak foregår og få et innblikk i rollen til de ulike aktørene i en rettssak.

Da er praksis i tingretten en god mulighet for deg.

Ellers er denne podkasten veldig sentral for de som ønsker å få innsikt i rollen som dommer fullmektig.

For i dag er vi så heldige å få ha med oss to dommer fullmektiger.

Sindre Buer og Elisa Hanstveit Grepsly.

Velkommen til begge to.

Og de er da her for å fortelle oss om rollen som dommerfullmektig.

Og et av de første spørsmålene man har som student, er nok hvordan er det man går fram for å bli dommerfullmektig, og kan man starte som dommerfullmektig rett etter at man er ferdig å studere?

[SPEAKER_01]

I teorien så kan man jo begynne som dommerfullmektig rett etter studiet, men som regel så kreves det, og i hvert fall i de større byene så kreves det at man har

... noen år praksis på forhånd, altså type hvert fall to til tre år som jurist.

Men ja, det er jo en teoretisk mulighet, men det er nok ikke like enkelt.

Så ... Men når man har omtrent kanskje to år, ja, to år som jurist, så blir det mer aktuelt.

[SPEAKER_02]

Og mer morsomt òg, vil jeg si.

Jeg tror du har hodet litt mer over vann når du starter.

Hvis du har litt erfaring og litt praksis fra advokatrolle eller juristrolle.

[SPEAKER_01]

Man får gjerne mer ut av også den tiden som dommerfullmektig hvis man har litt erfaring fra før.

Det kan være en ganske krevende rolle, vil jeg se for meg, å gå rett inn fra studiet.

[SPEAKER_04]

Hvordan ser en typisk dag som dommerfullmektig ut?

Hvis det er én typisk dag, hvilken oppgave er det dere har?

[SPEAKER_02]

I hovedsak sitter vi enten på kontoret og skriver dobb, eller så sitter vi i rettssalen og er administrator i et rettsmøte eller en rettssak.

Så det er de to hoveddelene vi gjør.

Og så er det å sitte og skrive avgjørelser på kontoret – ganske mye forskjellig, som man kanskje ikke tenker på.

Det jeg tenkte på da jeg starta i domstolen, er disse straffesakene. Det er kanskje det man har et forhold til fra media eller film som populærkultur.

Men det er mange skrivebordsøvelser også som bare er sånn ... Du får inn en begjæring som du må ta stilling til fra en offentlig myndighet.

Og så må du skrive en avgjørelse av en kjennelse.

Det ... Ja.

[SPEAKER_01]

Ja.

Vi jobber med veldig forskjellige sakstyper.

Vi er jo generalister.

Vi får straffesaker i form av vanlige hovedforhandlinger, som man kanskje er vant til.

Og så er det fengslinger, førerkortbeslag.

Vi har også sivile saker som er vanlig hovedforhandling eller små krav, men òg, som Sindre var inne på, så har vi jo ...

F.eks.

konkursbegjæringer.

Vi tar stilling til å åpne konkurs i selskaper.

Og vi har tvangssalg av eiendom.

Så det er veldig bredt.

Så man får et veldig hvitt bilde på jussen.

Man får jobbe med veldig mye forskjellig.

[SPEAKER_04]

Det er nok mange som lurer på hva som skiller en dommerfullmektig fra en dommer?

Vi snakket litt om det før vi startet her.

Hvor lenge kan du jobbe som dommerfullmektig?

[SPEAKER_01]

Ja, dommerfullmektig kan du i utgangspunktet jobbe som i to år, eller du blir ansatt på en toårskontrakt.

Og så kan man søke om å få forlenge til tre år.

Det har både jeg og Sindre gjort nå, så vi er jo på vårt tredje år, begge to.

Men det er ikke sånn at man går rett fra en dommerfullmektigstilling og inn i en embetsdommerstilling.

Så man må ha noen mer år erfaring før man kan jobbe som embetsdommer, typisk.

I hvert fall i de større byene så er det vel en litt sånn uskreven regel om at man må ha jobbet i minst ti år som jurist før man er en aktuell søker.

Men på mindre steder har man gjerne mulighet til å søke tidligere. Dommerfullmektig er en type læringstilling egentlig.

Man har den lovbestemte begrensningen om at vi ikke kan ha straffesaker med strafferamme over seks år.

Utover det så blir de også litt tilpasset i den enkelte domstol, hvilke saker vi får ut ifra hvor mye erfaring vi har.

Så vi får jo ikke de aller største tvistesakene som går over flere uker.

Men det er gjerne òg en progresjon.

Fra man begynner på førsteåret og opp til tredjeåret, så får man jo gjerne litt mer utfordrende saker etter hvert, da.

Vet ikke om det er noe å tilføye?

[SPEAKER_02]

Nei.

Det var en god oppsummering, det.

[SPEAKER_04]

Hvilke egenskaper tror dere er viktig å ha for de som vurderer å jobbe som dommerfullmektig?

[SPEAKER_02]

Noe som har slått meg da jeg starta som dommerfullmektig, er at du må ta veldig mange beslutninger i løpet av en dag.

Og det å kunne være litt beslutningsdyktig. Hvertfall ha anlegg til det.

Nå er jeg blitt veldig trent til det.

Den største progresjonen man hadde i starten, var å ta beslutninger på litt ikke helt klarlagt grunnlag.

Man er litt vant fra jussen, i hvert fall praktikumsoppgaver.

Da har man A4-arket.

Og der er faktum.

Alt er klarlagt, og så skal du drøfte ut ifra det.

Mens i arbeidshverdagen som dommerfullmektig er det mange usikkerheter.

Ja, x-er, som du liksom må ta stilling til uansett.

Altså uavhengig av om du vet det eller ikke.

Så det er en ting.

Og så må du være god i juridisk metode.

Du har ikke sjanse til å ha kunnskap om alt det vi er innom hver dag.

Og da må du også være litt nysgjerrig til å lære nye ting.

Det dukker stadig opp nye problemstillinger som man må sette seg inn i, og ganske raskt.

[SPEAKER_01]

Ja, og så tenker jeg en viktig egenskap er at man er selvstendig.

Fordi at ... du blir kastet inn i rollen.

Du får jo gjerne noen ukers opplæring der du følger andre saker, men så er du på en måte ...

Du er ikke overlatt til deg sjøl, men langt på vei så er det jo det, fordi at det er du som må treffe beslutningene.

Så i hvert fall for min del så hadde jeg to uker med opplæring der jeg fulgte andre saker, og så var det rett inn å ha min egen sak

etter det.

Og da står du på en måte litt på egne bein, og du kan jo selvfølgelig, og alle er jo veldig åpne i domstolen til å sparre om ulike problemstillinger, og man får veldig mye hjelp på veien, men til syvende og sist så er det jo du sjøl som må treffe beslutningen, og det er kun du som har vært i retten og sett hele bevisførselen, så det er jo ingen andre som kan ta avgjørelsen for deg.

Det går jo litt over på dette med beslutningsdyktighet òg, men det at man er selvstendig og klarer å stå i sine egne vurderinger og ja, har tro på seg sjøl, egentlig, da, er ganske viktig.

Og så er jo en annen ting i tingretten er jo at det er veldig viktig at vi er effektive.

Så det ligger jo i systemet vårt at vi har flere instanser der lagmannsretten skal plukke opp feil.

Så det er jo den balansen mellom kvalitet og effektivitet som er viktig å ta med seg.

At man kan ikke gjøre alt perfekt.

Det har vi ikke tid til.

[SPEAKER_04]

Og så var vi litt inne på det med muligheten for å jobbe som dommer etter at man har jobba som dommerfullmektig, at det kanskje ikke er så lett.

Så man tenker liksom, når man er dommerfullmektig, så tenker man ikke at man skal rett til dommeryrket etterpå, man tenker kanskje at man må tilbake og få litt mer erfaring først?

[SPEAKER_01]

Ja.

Det må man gjerne.

Så ja.

Man trenger vel, som vi nevnte, minst ti års erfaring er det man sier i de større byene.

Men som nevnt, så er det jo enklere på de mindre stedene.

[SPEAKER_04]

Så det er mulig?

[SPEAKER_01]

Det er mulig.

Og så er det jo òg, hvis man har vært dommerfullmektig, så er det absolutt en fordel når man eventuelt vil søke en embetsdommerstilling.

Så man starter mer i motbakke hvis man ikke har den erfaringen fra før.

[SPEAKER_02]

Så kan du se for deg at du har en god del erfaring allerede før du starter som dommerfullmektig.

Det er noen av de også, og da kan det være mer aktuelt å gå direkte videre til en dommerstilling.

[SPEAKER_01]

Ja, hvis du f.eks. kommer inn som dommerfullmektig når du allerede

har jobbet i åtte år som jurist, så er det jo enklere å tre rett over i en dommerstilling.
Men så skal det jo klaffe, selvfølgelig, med at man også må ha behov for flere embetsdommere.

[SPEAKER_04]

Og hva vil dere si er det mest utfordrende med å jobbe som dommerfullmektig?
Stort spørsmål.

[SPEAKER_02]

Det er et stort spørsmål, ja.
Det mest utfordrende er jo ... Altså, du har en ... Du møter folk kanskje når de er på sitt laveste eller i en setting hvor de kommer til domstolen, og da tenker jeg på straffesaker.
Og så har de ... Mange av dem ser vi jo ikke igjen.
Det er mange som ikke er gjengangere som kriminelle.
Men de har gjort den ene skikkelig dumme tingen i livet sitt, og så kommer de, og så skal de da få en straff.
Altså det er en hovedforhandling hvor alle de tingene går gjennom.
Og det å kunne møte dem på en god måte i den formelle settingen, det syns i hvert fall jeg er en ganske utfordrende oppgave.
Som man kanskje ikke alltid lykkes helt med.
For man har ikke rom for de samme følelsene som hvis man hadde vært en psykolog.
At det hadde gått til terapi hos en psykolog.
Og det skal det jo ikke være.
Det skal være et formelt møte, men likevel så på en måte ...
Det der å greie å balansere det, formaliteten og det å kunne møte de og skape en grei atmosfære og en grei arbeidsplass også, ikke minst.
For politiadvokater og forsvarere, og advokater i retten.
Det tenker jeg er én ting som jeg vil trekke fram.

[SPEAKER_01]

Og så er det jo litt som vi har vært inne på i forhold til dette med å klare å legge fra seg at alt skal være perfekt av det man leverer.
Gjerne i advokatbransjen, det er iallfall min erfaring.
At man er veldig nøyaktig på alt som sendes ut og leveres ut.
Og det skal man jo selvfølgelig og være i domstolen, man skal jo være opptatt av kvalitet.
Men det å klare å legge fra seg det at alt skal være perfekt hver eneste gang, og at når det er bra, så er det godt nok ... Det syns jeg i hvert fall var veldig krevende i starten.
Å klare å balansere dette med kvalitet og effektivitet.
Ja.

[SPEAKER_02]

Det er jeg helt enig i. Og det er jo ...
Du har det jo i all prosesslovgivningen, så er det jo i formålsbestemmelse at det både skal være riktig, rettferdig og effektiv rettergang.
Så det er jo liksom noe vi er plikta til etter loven å gjøre.
Ja.

[SPEAKER_01]

Og så en annen ting, det har vi jo allerede vært inne på, med dette med selvstendigheten.

Og det kan jo være litt utfordrende.

For det er jo sånn som vi har vært inne på, så er jo alltid kollegane åpne for å sparre.

Men det er jo du som til syvende og sist må treffe avgjørelsene.

Så det er jo ikke sånn at man samarbeider med andre.

Sammenlignet med advokatbransjen, der du gjerne er et helt team som jobber på ulike saker, der du hele tiden har andre å sparre med, og som også har den samme informasjonen som deg ... Og hele tiden har noen å samarbeide med.

Det mister man jo i tingretten.

Der er vi jo, i hvert fall som dommerfullmektiger, så er vi jo egentlig alltid eneste fagdommer i saken.

Vi har jo ikke saker der man setter med flere fagdommere, typisk.

Så det er jo en utfordring at man ... Ja, man står veldig på egne bein.

Så ja.

[SPEAKER_02]

Tror det ... Bra dekket?

[SPEAKER_01]

I hvert fall det jeg kommer på.

[SPEAKER_04]

Ja.

Og du snakket jo om det her med å ... Altså, mange kommer i en ganske kjip situasjon når de er i rettssalen.

Og hvordan jobber dere for å prøve å skape en komfortabel, men samtidig seriøs atmosfære i rettssalen?

Hvordan prøver dere å opptre?

[SPEAKER_01]

For meg er det veldig viktig å være vennlig.

Der har man jo sin egen stil, selvfølgelig.

Men jeg er nok den som kommer inn i salen og smiler og sier "god morgen" og prøver å på en måte, selv om det er en formell setting, men prøver å få den som er i en krevende situasjon.

Det er ikke bare straffesaker der man møter folk som er på sitt laveste.

Det er òg tvistesaker der man står og tvister om noe som betyr alt for personene.

Eller i hvert fall veldig mye.

Og det kan være snakk om mye penger.

Og en veldig uvant setting for de fleste som er i rettssalen.

Så det er å prøve å være vennlig, ha en vennlig tone.

... ta pauser eller gi beskjed f.eks.

til den tiltalte eller eventuelle vitner når de skal forklare seg om at ... Hvis du ser at de er litt nervøse, si at de kan ta den tiden de trenger, og vi vil bare høre det de har å si om saken.

At de ikke skal prøve å overtenke det, og at det står vann tilgjengelig.

Prøve å skape et litt sånn ... ja, uformelt i det formelle, da, på et vis.

[SPEAKER_02]

Ja, det tror jeg er veldig viktig.
Det er en av de tingene jeg tenker er veldig viktig.
En annen ting som legger litt rammene for rettsmøtet, er å prøve å være litt tydelig også på en god måte.
Hvor skal vi hen?
Hvor lang tid har vi igjen?
Lede litt i rettsmøtet.
For det skaper også forutsigbarhet for både de som er vitner og parter, men også for advokatene.
De vet litt om hvor de har dommeren.
De får litt respons.
At ikke du bare blir en sånn person som sitter opphøyd der og er tilbaketrukket i dine egne tanker og skriver på tastaturet.
Men at du er litt mer ute av det, da.
Og så tenker jeg også en annen ting som jeg har prøvd, er å la advokatene liksom få gjøre litt ... trå litt feil noen ganger.
Forstå meg rett, at du ikke pirker på dem for mye.
For det er også jobben deres, da.
Mange av dem er nervøse.
Det er ikke alle advokatene som går hver dag i retten.
Så det å liksom skape litt rom for at de kan få gjøre jobben sin på en god måte, da tenker jeg også at saken blir best mulig opplyst.

[SPEAKER_04]

Vi snakket om det mest utfordrende, men hva er det mest givende med å jobbe som dommerfullmektig?

[SPEAKER_02]

Du har jo, igjen, muligheten til å utøve skjønn der det er rom for det.
Og du har muligheten til å ta individuelle hensyn.
Hvis det er en person som ...
... har særlig behov.
F.eks.
kommer det opp i førerkortbeslag ... Det er ganske firkanta regler, men i noen tilfeller har du muligheten til å gjøre litt unntak og ta hensyn til de særlig spesielle behovene hos den personen.
Og det da å høre på den personen og faktisk gjøre det, det er givende.
At du kan utøve skjønnnet ditt på den måten.
Og så har jo du et eksempel, Elise.
Du prata litt om det før podkasten, i forberedelse.

[SPEAKER_01]

Ja, det går egentlig litt inn i det som Sindre sier.
Men jeg har også opplevd at jeg har hatt en sak som gjelder fravikelse av en fast eiendom.
Og der man har en veldig sterk part på den ene siden, et selskap som også er representert av en advokat, og på den andre siden så har man en selvprosederende som ikke har advokat og har veldig begrenset med

midler.

Og der jeg kom til at det ikke var riktig med fravikelse i den saken.

Altså da imot det som denne store parten mente, og mente at det var den riktige vurderingen.

Og da sendte denne selvprosederende en e-post til saksbehandler i tingretten og takket for at han følte seg hørt da, og følte at han fikk en ny sjanse i samfunnet.

Bakgrunnen her var at vedkommende var straffedømt fra før, og at det også var bakgrunnen for saken, da.

Og følte at han fikk en ny sjanse som tidligere domfelt til å komme ut igjen i samfunnet som en lovlydig borger.

Var vel noe av det som sto i den e-posten.

Så det er jo veldig fint, da.

[SPEAKER_02]

Ja.

Så tenker jeg også en fin ting med det her, at du føler virkelig at du utøver et samfunnsoppdrag.

Både det å løse sivile tvister, men også det å straffe, dømme folk som skal dømmes.

Det er også en givende ting, vil jeg si, ved jobben.

Du føler du bidrar litt.

[SPEAKER_01]

Og en annen ting, det er jo litt annet spor, egentlig, men det er jo den erfaringen vi får.

Du jobber veldig bredt, og du er på en måte midt i kjernen av jussen, egentlig.

Av det man har på studiet.

Og du får en skikkelig verdifull erfaring, som du tar med deg videre etterpå.

Du lærer veldig mye om det å gå i retten.

Lærer masse om prosessregelverket, og du kommer innom så mye forskjellig.

Jeg har en annen oversikt over rettskildene ... Eller tvisteloven, straffeprosessloven, tvangsforbyrdelsesloven.

Du får et så vidt bilde på jussen som er en erfaring som vil være kjempenyttig å ta med seg inn i advokatyrket.

Og ikke minst andre ting man har erfart som òg vil være nyttig å ta med seg som advokat i forhold til vurdering av prosessrisiko f.eks., som kan være veldig vanskelig når du kommer ut som advokatfullmektig rett etter studiet og vite hvor god sak har jeg egentlig.

Det er veldig lett å se ut ifra sine egne dokumenter, informasjonen man får fra sin klient, og tenke at denne saken her er helt klink, denne tar vi til retten.

Vi kommer til å vinne uansett.

Så kommer du i retten, så ser saken helt annerledes ut.

Og det å ta med seg den prosessrisikoen som egentlig ligger i omtrent alle sivile saker, det tror jeg blir kjempenyttig verdi å ha med seg tilbake igjen.

Men ja, nå sporer jeg litt av, da.

[SPEAKER_04]

Og så er det jo, og jeg sikkert noen som lurer på, om jobben som dommer påvirker livet utenfor retten. Om man f.eks. av og til møter på noen man har dømt, og om det kan være ubehagelig. Eller hvordan det oppleves, da.

[SPEAKER_01]

Det har både jeg og Sindre opplevd. Jeg har opplevd en gang å møte en som jeg hadde i retten for to dager siden i en straffesak på festival. Så ... Men da bare gikk jeg vekk, og tror ikke vedkommende så meg heller. Sindre, du har jo møtt på ...

[SPEAKER_02]

Flere ganger ... senest i dag tidlig på toget. Så var det en jeg hadde tatt førerkortet fra. Men jeg hadde en opplevelse ... Det var også på toget jeg tar en del kollektivtransport til og fra jobb. Og da så jeg det var en person som sto sånn i midtgangen på toget, og så stirra en del på meg underveis togturen. Og så skulle jeg av på togstoppet, og så sto han litt sånn i veien med elsparkesykkelen sin, og så spurte han om "skal du av her, dommer." "Ja, det skal jeg." Så tok han elsparkesykkelen bort, og så sa jeg ja, "du får ha en god dag videre, da." Da kobla jeg at det var en jeg hadde dømt for noen uker siden.

[SPEAKER_01]

Ja.

[SPEAKER_02]

I en straffesak.

[SPEAKER_01]

Så det skjer jo. Det skjer jo. Men jeg tror det er litt mindre i de større byene enn på de mindre stedene. Da tror jeg man har veldig mye større risiko for å møte på ... folk som man har møtt i rettssalen. Utenfor jobb òg. Og en annen ting som ikke bare er det man møter på domfelte, men det er jo det at man er nødt til å ta med seg hvilke roller man har, òg i det private. Så vi må på en måte være litt obs på hva man publiserer på sosiale medier, f.eks. Og hvordan man ter seg ellers ute i samfunnet. At man passer på at man ikke er blir gjenkjent som dommer i en litt uheldig setting. Som må passe på å ta med seg det, uansett ... på fritiden også, da.

[SPEAKER_02]

Jeg har fått høre at jeg begynte å kjøre penere etter at jeg startet

jobben som dommerfullmektig.

[SPEAKER_04]

Ja.

Og så er det sikkert mange som er nysgjerrige på jobbtidene. Om dere jobber normalt 8-4 så ferdige, eller om det varierer masse, mye overtid?

[SPEAKER_02]

Stort sett åtte til fire, vil jeg si, så varierer det selvfølgelig etter type saker som kommer inn.

Det kan man ikke styre.

Noen ganger så har man sånne hastesaker som kanskje er litt krevende.

Hadde arrest eller midlertidig forføyning som var litt mer omfattende enn det som er vanlig.

Og da blir det en del overtidarbeid.

Og da har du jo alle disse ...

Skrivebordsoppgavene i tillegg som kommer inn som må tas stilling til.

Så det er liksom en ustoppelig mengde med oppgaver underveis, ja.

[SPEAKER_01]

Men jevnt over så er det jo mer enn 8-4-jobb enn typisk i advokatbransjen.

Og jeg vil jo si at i hvert fall i de aller fleste tilfeller så er arbeidstiden og arbeidsdagene våre forutsigbare på den måten, med at vi som regel kan logge av klokken fire.

Og så er ledelsen veldig flinke til å omdisponere, altså flytte saker hvis man gir beskjed, selvfølgelig, om at nå blir det for mye fordi at en sak har sklidd ut.

F.eks.

blitt mye større enn det det egentlig er så ut som.

Så er de flinke også til å flytte på saker.

Som regel har vi full helg og går hjem i hvert fall til rimelig middagstid, vil jeg si.

[SPEAKER_04]

For å avslutte, hvor går veien videre etter at dere er ferdig som fullmektiger?

Og hvilke erfaringer tar dere med dere fra rollen som dommerfullmektig inn i ny jobb?

[SPEAKER_01]

Ja, sannsynligvis blir de tilbake igjen til advokatbransjen for en periode.

Og teste ut det igjen med den erfaringen som man har med seg.

Sindre?

[SPEAKER_02]

Vi skal jobbe videre med tvisteløsning i advokatfirmaet Tindeved.

[SPEAKER_01]

Det er jo ikke så lenge til Sindre slutter.

[SPEAKER_02]

I høst.

[SPEAKER_01]

Og jeg skal være i hvert fall ut året.

Så får vi se litt hvordan det blir.

Men, ja, og erfaringene vi tar med oss, det har vi jo allerede vært litt inne på, egentlig, men, ja, dette med prosessrisiko, ikke minst, tenker jeg, er noe jeg tar med meg.

[SPEAKER_02]

Kanskje også litt mer selvtillit i forhandlings situasjoner også, for du vet litt hvor enda på visa er hvis du ikke kommer i mål

... at du kan bruke litt virkemidler og realitetsorientering både av egen klient, men også spesielt motpart.

Det tenker jeg kan være nyttig erfaring.

[SPEAKER_01]

Og ikke minst egentlig selvtillit med å gå i retten.

Jeg kan se for meg at jeg kommer til å ha et helt annet forhold til det å gå i retten nå.

Etter at man da normalt sett er jo i retten kanskje to til tre dager i uken.

Og det er man jo ikke vant til som advokat.

Å komme tilbake igjen og være veldig trygg i prosessen og hva som foregår i rettssalen, det tror jeg blir veldig bra.

[SPEAKER_02]

Og ikke minst, da har du sett både gode og dårlige opptredener fra advokater x antall ganger.

Og da har du jo mange ting du kan ta med deg – notere ned

Ok, ikke gjør dette.

Gjør heller dette.

[SPEAKER_01]

Man lærer både av de gode og de dårlige advokatene.

[SPEAKER_04]

Ja, det er jo et spørsmål hva har dere sett som er bra, og hva har dere sett som er dårlig?

[SPEAKER_02]

Fra i retten?

Altså ... Det i hvert fall ... Personlig, da.

Det jeg syns er vanskeligst, eller det dårligste, hvis du skal bruke det dårligste håndverk, er når det er veldig rotete.

Du vet, det er ikke noen rød tråd.

Du skjønner egentlig ikke hvor advokaten skal.

Du føles litt sånn på innfall, da.

Gjerne så er det ... Kan det både være de som er veldig erfarne og lite forberedt – de som tenker at de skal ta det på sparket.

Eller så har du de som bare egentlig ikke helt har greid å rydde ordentlig i faktum eller i jussen.

Og motsatt ende så har du de advokatene som virkelig liksom har en veldig tydelig linje, du vet hvor de skal hen, de har god oversikt, det er lett å følge.

De graver seg ikke ned i unødvendige detaljer, og de tør virkelig bare gå akkurat der tvistens kjerne ligger, og satse på det.

Det er kanskje noe spesielt jeg tenker, ta med meg osv., at det er ikke alle vitner som man nødvendigvis tenker i starten er viktig å føre som er nødvendig å føre.

At man tør å filtrere ut og sile bort – det gjelder også dokumentasjon og faktum. Tør å gå for – dette er kronargumentet, dette er kjernen i saken. Og satse alt der. Ikke kjøre subsidiært, atter, subsidiært.

[SPEAKER_04]

Ikke ta med ting bare i tilfelle?

[SPEAKER_02]

Nei, ikke prøve å sikre seg i bauger og kanter.

[SPEAKER_01]

Ja, det tror jeg absolutt er bra.

Og det å ikke skape unødvendig mye problemer i prosessen.

Vi har jo på en måte det vi skal gjøre i løpet av en dag og i forhold til en sak.

Men det at man hele tiden skal ha bevistvister, eller at man skal protestere på alt.

Det gjør jo at vi er nødt til å ta stilling til veldig mye mer.

Og det er helt greit, det er jo en del av jobben vår, men likevel så er det veldig ... Jeg tenker en positiv ting er å være pragmatisk som advokat.

At man tar på en måte ... tar beinet der det er nødvendig.

At man ikke ... OK, greit, du tenker kanskje at disse dokumentene her ikke er så relevante for saken, men ...

Legg dem frem til motparten likevel, på en måte.

Ikke skap unødvendig mye støy av ting som ikke er så viktig.

Og heller da, som Sindre har vært inne på, legg fokuset der det faktisk er verdt å legge fokuset.

[SPEAKER_02]

Ta de kampene som trengs å tas, og ikke mer enn det, egentlig.

[SPEAKER_01]

Nei.

Det tenker jeg ... Ja, det skiller kanskje litt mer den gode fra den dårlige advokaten, ja.

[SPEAKER_04]

Ja, det er jo gode råd til oss studenter.

Noe vi kan ta med oss ut i arbeidslivet.

Så da tror jeg vi sier tusen takk til våre gjester som kom og ga oss nyttig innsikt i rollen som dommerfullmektig.

Og som alltid, takk til deg som hørte på.

Vi prates i neste episode av Paragrafprat.

[SPEAKER_00]

Du har hørt en podkast fra Universitetet i Stavanger.